

Jules Verne'in eşsiz klasiğini
Ümit Mutlu anlatıyor

DÜNYANIN MERKEZİNE SEYAHAT

SENdeOKU KLASİKLER

tudem

SENdeOKU KLASİKLER

Jules Verne'in eşsiz klasiğini
Ümit Mutlu anlatıyor

DÜNYANIN MERKEZİNE SEYAHAT

DÜNYANIN MERKEZİNE SEYAHAT

© 2021, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YENİDEN ANLATAN: Ümit Mutlu
ORİJİNAL ESER SAHİBİ: Jules Verne
RESİMLEYEN: Ahmet Uzun
EDİTÖR: Burhan Düzçay
DÜZELTİ: Hülya Dayan
SON OKUMA: Irmak Ertaş
GRAFİK UYGULAMA: Aynur Sarıbüyük

BASKI VE CİLT: Özyurt Matbaacılık İnş. Taah. San. ve Tic. Ltd. Şti.
Saray Mahallesi 123. Cadde No:2/1 Kahramankazan/Ankara
Tel: 0312 384 15 36

Birinci Baskı: Şubat 2022 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-646-8
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 46772

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

SENdeOKU KLASİKLER

Jules Verne'in eşsiz klasiğini
Ümit Mutlu anlatıyor

DÜNYANIN MERKEZİNE SEYAHAT

 tudem

Birinci Bölüm

Dünyanın En Fevri Adamı

Amcamı iyice tanıman gerek.

Söze böyle paldır küldür girdim, biliyorum. Ama amcamı tanıtmanın en iyi yolu bu. O da öyle biridir. Paldır küldür bir adamdır.

Adı, Otto Lidenbrock. Sen kısaca Otto amca diyebilirsin. Ben de öyle diyorum.

Heyecanlı, coşkulu, çılgın biridir amcam. Çabuk parlar, çabuk söner. Öfkesini bazen kontrol edemez. Bazen de kontrol etmek istemez.

Bilimsel coşkusunu ise asla yitirmez. Gerçek bir bilim âşığıdır. Son derece saygın bir jeoloji profesörüdür.

Hamburg'un en önemli eğitim kurumunda jeoloji dersleri verir. Dünyanın pek çok yerinden insanlar onun derslerini dinlemeye gelir.

Dakiktir, dediğim dediktir, inatçıdır. İnandığı şeyden kesinlikle caymaz. Aklına bir fikir girmişse, o fikir orada yatıya kalır. Ertesi gün yine kalır. Hatta zihninden ikametgâh kâğıdı alıp oraya yerleşir, orada kök salar.

Biraz da delidir amcam. Ama... her insan biraz delidir, değil mi?

Değil mi?

Amcam kadar değil.

Hiç unutmuyorum. 24 Mayıs 1863 günüydü.
Amcam akşamüstü sularında, hışımla gelmişti.
Kapıyı çarpıp girmiş, doğruca odasına çıkmıştı.

Hizmetlimiz Bayan Marthe ile bakışıp
kalmıştık. Belli ki yine okulda bir şeylere
sinirlenmişti.

Marthe yukarı çıktı ve çorbanın hazır
olduğunu söyledi. Amcamın tepkisi... Amcamın
tepkisini kendi ağzından dinleyebilirsiniz:

“Ne çorbası yaptın sevgili Marthe?”

“Mantar çorbası efendim.”

“Ne? Mantar çorbasından nefret ederim ben!”

Böyle işte. Tipik Otto Lidenbrock.

Bağrışını ta aşağıdan duydum. Marthe
süklüm püklüm inerken ben amcamın odasına
çıktım. Ama daha kapıyı çalamadan, amcam yine
kükredi:

“Axel! Nereye kayboldun yine, işe yaramaz velet!”

Axel kim mi? Axel benim. Çünkü benim adım Axel. Amcamın yeğeni olurum. Gerçekten.

On dokuz yaşındayım. Uzun süredir burada, amcamla yaşıyorum. Anne babamı küçük yaşta kaybettim ne yazık ki. Amcam bana kol kanat gerdi. Buraya yerleştim. Bilimsel çalışmalarında ona yardım ediyorum. Jeolojiye ve aslında bilimin her dalına ilgim büyüktür. Öğrenmeyi çok seviyorum. Ve... Evet, hakkımda söyleyeceklerim bu kadar.

Ha bir de, Otto Lidenbrock’un yeğeni olmaktan gurur duyuyorum.

Neyse. Amcamın homurtusuna alışkın biri olarak hemen içeri seyirttim.

Masasına eğilmiş, gözlüklerini takmıştı. Pürdikkat, bir şeyi inceliyordu.

“Efendim Otto amca?” diye sordum. “Yine kim çileden çıkardı seni?”

“Bırak şimdi dalga geçmeyi de buraya gel.”

Yanına gittim. Yıpranmış, neredeyse parçalanmış bir kitap vardı önünde. El yazmasıydı.

“Bu ne amca?”

“Bu, sevgili oğlum, hayatında görebileceğin en değerli şeylerden biri.”

Kaldırıp kapağını gösterdi. Üstündeki ismi elbette... Tamam tamam, elbette bilmiyordum.

“Kim ki bu adam?” dedim, pek de etkilenmediğimi ifade ederek.

“Cahil çocuk!” dedi hiddetle. “Bu adam, Snori Sturluson. On ikinci yüzyılda yaşamış ünlü İzlandalı tarihçi. Bu kitap, onun en değerli eserinin hakiki bir kopyası.”

“Almanca mı peki?” diyerek büyük bir gaf yaptım.

“Almanca mı? Çeviri mi olacaktı yani? Ne yapayım ben çeviriyi!”

Amcamın pek çok dili akıcı şekilde konuştuğunu belirtmem gerekir.

“Run alfabesiyle yazılmış, hakiki İzlanda dili bu,” diye devam etti. “Runik harfler, İzlanda’da çok eskiden kullanılırmış. Efsaneye göre bu alfabe, İzlanda mitolojisindeki tanrı Odin’den gelir ve böylece...”

Bu nutuk bir süre devam etti. Amcam böyledir, anlatmaya başladı mı susmak bilmez.

Nihayet bitirdiğinde, ikimizi ortak bir sürpriz bekliyordu.

Amcam kitabı kapattı ve ayağa kalktı. O sırada kitabın içinden bir kâğıt parçası düştü yere.

Eğilip aldım.

“Garip garip işaretler var burada amca.”

Kâğıdı elimden kaptı. Bir süre inceledi.

“Evet, gerçekten tuhaf,” dedi. “Bunlar da kitaptaki gibi run alfabesi. Ama farklı bir el yazısıyla yazılmış. Ne bu böyle?”

Kâğıdın üstündeki yazılar şöyleydi:

Ж.АКІІИ	ХНАТНТ	НТТІІБ
НУТННУ	ННТТТТ	НІТБТТ
ТТНТТ	ТТТТТТ	НТТТТТ
ТТТТТТ	ННТТТТ	ТТТТТТ
ТТТТТТ	.ННТТТ	ТТТТТТ
ТТТТТТ	ТТТТТТ	ТТТТТТ
ТТ, ТТТ	ТТТТТТ	ТТТТТТ

Gözleri daldı amcamın. Kamburunu çıkarıp elindeki kâğıda eğildi. (Uzun boyu yüzünden bu manzara pek bir tuhaftı.) Sarı saçlarını karıştırdı biraz. Sonra elini çenesine götürdü.

“Hmm...” dedi.

Evet, işareti almıştım. Tüm bunlar, amcamın yine transa geçtiğinin habercisiydi.

Böyle anlarda dünyadan soyutlanırdı. Zihninin karanlıklarında kaybolurdu. Onu oradan ancak yine kendisi çıkarabilirdi.

Odasından ayrıldım, aşağı indim. Marthe'nin bir güzel donattığı sofraya oturdum. Sadık yeğeni ve yardımcısı olarak, amcamın yemeğini de yemeye karar verdim. Ona en azından bu iyiliği yapayım dedim.

İkinci çorbamın son kaşığına ağızıma götürürken yukarıda yine kıyamet koptu:

“Axel! Hemen buraya gel!”

Koştum. Amcam şöminenin yanında dikilmiş, hâlâ kâğıda bakıyordu.

“Bu bir şifre!” dedi. “Harfler karıştırılmış. Çözmemiz lazım bunu!”

Şifre olduğu belliydi zaten. Başka ne olabilirdi ki?

“Dediğim gibi,” diye devam etti Otto amca, “kitaptaki el yazısından farklı. Acaba bunu yazan kişi, kitabın eski sahibi miydi? Kitapta isim yoktu gerçi.”

Tekrar kitaba atıldı ve bu sefer daha dikkatli bakmaya başladı. Sayfaları tek tek inceledi. Sonunda aradığı şeyi buldu:

Silinmeye yüz tutmuş bir imza. Yine el yazısıyla.

Kâğıttaki el yazısıyla...

1617 4171114418

“Arne Saknussem!”

Amcamın haykırışını, istesem de anlatamam.

DÜNYANIN MERKEZİNE SEYAHAT

Resimleyen: **Ahmet Uzun**

Şans eseri ele geçirdikleri gizemli bir şifreyle yola çıkan üç maceraperest, kendilerini bir anda okyanusların bile altında, kaya katmanlarının içinde bulur. Fakat dünyanın merkezine inmek, sarp bir patikada yürümekten çok daha zordur...

Bilimkurgunun babası Jules Verne'in heyecan dolu müthiş klasiği
Dünyanın Merkezine Seyahat,
Ümit Mutlu'nun özgün anlatımıyla, herkes okuyabilsin diye yeniden okurla buluşuyor!

OKUMA SEVİYESİ: ★★★★★
kolay okunur kitaplar
İLGİ YAŞI: 9-13

ISBN 978-605-285-646-8

9 786052 856468

tudem.com

tudemyayingrubu